

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تَهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زهی (ناویکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمِ تَهوپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

إِذَا كَانَتْ وَقَعَتِ - الْوَاقِعَةُ رُوداوَه‌که-روویدا (۱) لَيْسَ نِه لَوْقَعَتَهَا بُو رُودانه‌که‌ی کَاذِبَةً هِیچ به‌دروودانه‌ری (۲)

خَافِضَةً نَزَمَ که‌ره‌وه‌ی رَّافِعَةً به‌رَکه‌ره‌وه‌یه (۳) إِذَا كَانَتْ رُجَّتِ پَاهه‌ژَئِیرَا الْأَرْضُ زه‌وی رَجًّا پَاهه‌ژاندری (۴)

وَسَّتِ و وردوخاشکرا الْجِبَالُ شاخه‌کان بَسًّا وردوخاشکردنی (۵) فَكَانَتْ ثِیتر بووه هَبَاءٌ تَوَزُوو خُولِیکِ مُنْبَثًّا په‌رش و بِلَاو (۶)

وَكُنْتُمْ وَهْئِیْوه‌ش بوونه أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً سِی-جُور و ده‌سته (۷) فَأَصْحَابُ جَا تَه‌هل و تَه‌صحبای الْمِیْمَنَةِ رَاسْتَان مَّا (ده‌زانی) چی یه

أَصْحَابُ تَه‌هل و خه‌لکی الْمِیْمَنَةِ رَاسْتَه‌کان (۸) وَأَصْحَابُ و ده‌سته و خه‌لکی الْمَشْأَمَةِ چه‌پ و چاره‌ره‌شی مَّا (ده‌زانی) چی یه

أَصْحَابُ ده‌سته و خه‌لکی الْمَشْأَمَةِ چه‌پ و چاره‌ره‌ش ی (۹) وَالسَّابِقُونَ و پِیشکه‌وتووَه‌کانِیْش السَّابِقُونَ پِیشکه‌وتووکان (۱۰)

أُولَئِكَ تَه‌وانه‌ن الْمُقَرَّبُونَ نَزِیک‌کراوه‌کان (۱۱) فِي لَه‌ناو- جَنَّاتٍ چه‌نده‌ها باغ و باغاتی النَّعِیمِ نازونِیعمه‌ت-دان (۱۲)

ثَلَاثَةٌ کُومَه‌لِیکِ زُور مِّنْ لَه‌ الْأَوَّلِينَ یه‌که‌مینه‌کان (۱۳) وَقَلِيلٌ وَه‌که‌مِیک مِّنْ لَه‌ الْآخِرِينَ دووایینه‌کان (۱۴) عَلَى لَه‌سه‌ر

سُرُرٍ تَه‌خت و قه‌نه‌فه‌ی مَوْضُوعَةٍ نَه‌خَشِیْئِراو به‌دورِویاقووت (۱۵) مُتَكِنِينَ پَالِیان داوه عَلَیْهَا لَه‌سه‌ری مُتَقَابِلِينَ به‌رامبه‌ریه‌کتری (۱۶)

يَطُوفُ ده‌گه‌ری عَلَیْهِمْ به‌سه‌ریاندا وَلَدَانُ کورِیْگه‌گه‌لِیکِ مُخَلَّدُونَ هه‌میشه‌ماوه (۱۷) بِأَنْكُوبٍ به‌گه‌لی کُوب وَأَبَارِيقَ و سوراحی

وَكَاْسٍ و په‌وداخِی مِّنْ لَه‌ مَعِينٍ (کانیاوی) به‌رده‌وام رُویشتوو (۱۸) لَا يُصَدَّعُونَ ژانه‌سه‌ر ناگرن عَنَّا لَیْ وَلَا وَه‌نه

يَنْزِفُونَ (گِیژ و وِیژ ده‌بن) (۱۹) وَفَاكِهَةٍ هه‌روه‌ها (بُویان هه‌یه) میوه‌جاتی مِمَّا لَه‌وه‌ی يَتَخَيَّرُونَ تَه‌وانبه‌ ناره‌زووی خُویان هه‌لبژیری ده‌که‌ن

(۲۰) وَلَحْمٍ وَه‌گوشتی طَیْرِ بَالنده‌ی مِمَّا لَه‌وه‌ی يَشْتَبُونَ حه‌زی لیده‌که‌ن (۲۱) وَحُورٌ و حُوری

عِین چاوه‌ره‌شی چاوه‌گه‌شی چاوه‌وره‌ی جوان ی (۲۲) كَأَمْثَالٍ لَه‌ شِیوه‌گه‌لِیک وَه‌ک اللَّؤْلُؤُ دُور و مرواری

الْمَكْنُونُ شاردراره‌ی ده‌ستلینه‌که‌وتوو (۲۳) جَزَاءٌ پاداشتی بِمَّا به‌و(کاروکرده‌و) هی کَانُوا که‌پِیشان یَعْمَلُونَ ده‌یانکرد (۲۴)

لَا يَسْمَعُونَ نَابِيسَتَن فَيَهَا تَيَايِدَا لَغَوًّا هِيَجْ لَهْ غَوَّيْ وَلَا وَنَهْ هِيَجْ تَأْتِيْمًا بَهْ تَاوَانْ دَانَانِي (٢٥) إِلَّا تَهْ نَهَا قِيْلًا وُوتَنِي سَلَامًا سَهْ لَام

سَلَامًا سَهْ لَام (٢٦) وَأَصْحَابُ وَهْدَهْ سَتْ وَكُومَهْ لِي الْيَمِينِ رَاسْتَانْ مَا كَيْنْ وَجِينْ أَصْحَابُ دَهْ سَتْ وَكُومَهْ لِي الْيَمِينِ رَاسْتَانْ (٢٧)

فِي لَهْ (زَيْر) سِيْدِرِ (دَار) سِيْدِرِكِي مَخْضُوْدِ دِرْكَ لَابِرَاو (٢٨) وَطَلَجْ وَ مَوَزِيْكِ مَنْضُوْدِ لَهْ سَهْر يَهْ كَ چِيْنِ چِيْنِ (٢٩) وَظِلِّ وَ سِيْبَهْ رِيْكِ

مَدُوْدِ دِرْزِيْ كِرَاوَهْ (٣٠) وَمَاءِ وَ ثَاوَكِي مَسْكُوْبِ بَهْ گُورِ رُوْيشْتُوو وَ پَرَاو (٣١) وَفَاكِهَهْ وَ مِيُوَهْ جَاتِيْكِ كَثِيْرَهْ زُوْر (٣٢) لَا نَهْ

مَقْطُوْعَهْ بَرَاوَهْ تَهْ وَهْ وَلَا وَنَهْ مَمْنُوْعَهْ قَهْ دَهْ غَهْ كِرَاوِيْشَهْ (٣٣) وَفَرُشِ وَگَهْ لِي رَايَهْ خِي مَزْنُوْعَهْ بَهْ رَزُوْبَلَنْدْ كِرَاوَهْ (٣٤) إِنَّا نِيْمَهْ

أَنْشَانَاهُنَّ نَهْ وَانَهْ مَانْ فَهْ رَاهَهْ مَ كِرْدُوَهْ إِنْشَاءً فَهْ رَاهَهْ مَكِرْدَنِي (٣٥) جَعَلْنَاهُنَّ جَا نَهْ وَانَمَانْ كِرْدُوْتَهْ أَبْكَارًا كَجَانِي (٣٦)

عُرْبًا زُوْر خُوْشَهْ وَيسْتَن أَتْرَابًا هَاوْتَهْ مَهْنِ (٣٧) لِأَصْحَابِ بُوْ كُومَهْ لَ وَ دَهْ سَتَهْ الْيَمِينِ رَاسْتَانْ (٣٨) ثَلَّةً كُومَهْ لِيْكِ گَهْ وَرَهْ مِّنْ لَهْ

الْأَوَّلِينَ يَهْ كَهْ مِيْنَهْ كَانْ (٣٩) وَثَلَّةً وَكُومَهْ لِيْكِ گَهْ وَرَهْشْ مِّنْ لَهْ الْآخِرِينَ دَوَايِيْنَهْ كَانْ (٤٠) وَأَصْحَابُ وَكُومَهْ لَ وَ دَهْ سَتَهْ يَ

السِّمَالِ چَهْ پَهْ كَانْ مَا (دَهْ زَانِي) چِيْ يَهْ أَصْحَابُ وَ كُومَهْ لَ وَ دَهْ سَتَهْ يَ السِّمَالِ چَهْ پَهْ كَانْ (٤١) فِيْ لَهْ نَاوِ سَمُوْمِ گِرَهْ بَايِيْكِ

وَحَمِيْمِ ثَاوَهْ كُولاوِيْكِ (٤٢) وَظِلِّ وَ سِيْبَهْ رِيْ مِّنْ لَهْ يَحْمُوْمِ دُوْكَهْ لِيْ تِيْكَهْ لَ بَهْ بَلِيْسَهْ يَ (٤٣) لَا بَارِدٍ نَهْ هِيَجْ سَارْدُوْفِيْنِكَهْ

وَلَا كَرِيْمِ وَ نَهْ هِيْچِشْ چَاكَهْ يَ لِيْدَهْ وَهْ رِيْ (٤٤) إِنَّهُمْ بَهْ رَاسْتِيْ نَهْ وَانْ كَانُوْا جَارَانْ قَبْلَ ذَلِكَ پِيْشْ نَهْ وَهْ

مُتَرَفِّينَ لَهْ خُوْشْ گُوزَهْ رَانِيْ وَ رَابَاوَرْدَنْ دَابُوْنْ (٤٥) وَكَانُوْا هَهْ رُوَهْ هَا نَهْ وَانْ يُصِرُّوْنَ پِيْدَاگِرِيَانْ دَهْ كِرْدَ عَلَيَّ لَهْ سَهْرِ الْحِنْتِ نَهْ وَتَاوَانَهْ يَ كَهْ

الْعَظِيْمِ زُوْر مَهْ زَنَهْ (٤٦) وَكَانُوْا وَ نَهْ وَانْ پِيْشَانْ يَقُوْلُوْنَ دَهْ بَاْنِگُوْتْ أَتْدَا بَاشَهْ نَهْ گَهْرَ مِتْنَا مَرْدِيْنِ وَكَّا وَ بُووِيْنَهْ تَرَابًا خُوْلِيْ

وَعِظَامًا لَهْ گَهْ لَ چَهْ نَدْ نِيْسَكِيْ أَأَنَا ثَايَا نِيْمَهْ لَمَبْعُوْتُوْنَ بَهْ رَاسْتِيْ زِيْنْدُوو كِرَاوَهْ يِيْنْ؟ (٤٧) أَوَابَاؤُنَا هَهْ رُوَا بَابِ وَ بَايِرَانِمَانِيْ

الْأَوَّلُونَ يَهْ كَهْ مِيْنَهْ كَانْ (٤٨) قُلْ بَلَىٰ إِنَّ بَهْ دَلْنِيَايِ الْأَوَّلِينَ يَهْ كَهْ مِيْنَهْ كَانْ وَالْآخِرِينَ وَ دَوَايِيْنَهْ كَانِيْشْ (٤٩)

لَمَجْمُوعُونَ هَهْرَ كُوكِرَاوَنِ إِلَىْ بُوْ مِيْقَاتِ كَاتِيْ يَوْمِ رُوْژِيْكِ مَعْلُوْمِ دِيَارِيْ كِرَاوُوِيْ زَانِرَاوُو (٥٠) ثُمَّ نِيْنْجَا إِنْكُرْ بَهْ رَاسْتِيْ نِيْوَهْ

أَيُّهَا نَهْ يَ نَهْ وَانَهْ يَ كَهْ الضَّالُّونَ گُومِرَايِ الْمَكْدِبُونَ بَهْ دِرُوْدَانَهْ رِيْ بَرُوَانَهْ كَهْرَنَ (٥١) لَا كِلُونْ هَهْرَ بَخُوْرَنَ مِّنْ لَهْ شَجَرِ دَرَهْ خَتِيْ مِّنْ لَهْ

زَقُوْمِ زَهْ قَنَهْ بُووَتْ (٥٢) فَالْتُّونَ نِيْثِرْ (پِرْدَهْ كَهْن) مِّنْهَا لِيْ الْبَطُونُ سَكَهْ كَانْ (٥٣) فَشَارِبُونَ نِيْنْجَا نِيْوَهْ دَهْ خُوْنَهْ وَهْ عَلَيَّ لَهْ سَهْرَ نَهْ وَهْ

مِنْ لَهُ الْحَمِيمُ تَاگراو (۵۴) فَشَارِبُونَ جَا دِه خُونه وهی شُرَب خوار دنه وهی اَلْهَمِ هیم (۵۵) هَذَا ئه وهیه تَزُكُّم جی و ږیان

يَوْمَ رَوَى الدِّينِ پاداشت و سزا (۵۶) نَحْنُ ئیمه خَلَقْنَاكُمْ ئیوه مان دروست کردوه فَلَوْلَا جَا بۆ- تُصَدِّقُونَ بړوا -نا- کهن (۵۷)

أَفَرَأَيْتُمْ ثَايا ئیوه مَا ئه وهی تَمْنُونَ ده پږن له مه نی -دیوتانه (۵۸) أَأَنْتُمْ ثَايا ئیوه تَخْلُقُونَهُ وهی ده هیڼن اَمَّ يان نَحْنُ ئیمه یڼ

الْخَالِقُونَ وهی ده پښه رین (۵۹) نَحْنُ ئیمه قَدَرْنَا - یڼنګم له نیو ئیوه دا الْمَوْتِ مردن و مه رګمان -داناوه و تقدیرمان کردوه وَمَا -

نَحْنُ و ئیمه بِمَسْبُوقِينَ هه رګیز به پښ -نا- که وترین و ده سته وه سان نینه (۶۰) عَلَى له سهر ئه وهی اَنْ که تَبْدَل -

أَمْثَالَكُمْ شیوهی ئیوه -بګورینه وه وَنُنْشِئُكُمْ و دروستان بکهینه وه فِي له مَا ئه وهی لَا تَعْلَمُونَ نایزان (۶۱) وَلَقَدْ و به دنیایي

عَلِمْتُ ئیوه زانیوتانه و تاګدارن له النِّشَاءِ به دیه پښانی الْأُولَى یه که مین ، فَلَوْلَا ئیتر بۆ- تَذَكَّرُونَ په ند وهر ناګرن و یاد-ناکه نه وه (۶۲)

أَفَرَأَيْتُمْ ئاخو دیوتانه مَا ئه وهی تَحْرُثُونَ ده یکنل و ده یچین (۶۳) أَأَنْتُمْ ثَايا ئیوه تَزْرَعُونَهُ ده یچین اَمَّ يان نَحْنُ ئیمه یڼ

الزَّارِعُونَ چینه رین (۶۴) لَوْ نَشَاءُ ئه گهر بمان ویستبایه لَجَعَلْنَاهُ هه رده مان کرده حُطَّامًا پوشی به ریا فَظَلَّمْ ئه وساکه داده مان

تَفَكَّهُونَ سه رتان سوږده ما (۶۵) إِنَّا به راستی ئیمه لَمُغْرَمُونَ هه ردوړاو و سزادراوین (۶۶) بَلْ به لکو نَحْنُ ئیمه

مَحْرَمُونَ مه حروم و بیبه شکراوین (۶۷) أَفَرَأَيْتُمْ ئه دی دیوتانه الْمَاءِ - الدِّي ئه و -ئاوهی تَشْرَبُونَ ده یخونه وه (۶۸) أَأَنْتُمْ ثَايا ئیوه

أَنْزَلْنَاهُ داتان به زاندووه مِنْ له الْمَزْنِ هه ور اَمَّ يان نَحْنُ ئیمه یڼ الْمُنْزِلُونَ دابه زینه رین (۶۹) لَوْ نَشَاءُ ئه گهر بمانویستبا لَجَعَلْنَاهُ -

أُجَابًا زور سویرمان -ده کرد فَلَوْلَا دهی بۆچی- تَشْكُرُونَ سوپاس گوزاری -نا- کهن (۷۰) أَفَرَأَيْتُمْ ئه دی دیوتانه النَّارَ الَّتِي ئه و -ئاګره ی

تُورُونَ دایده گیرسین (۷۱) أَأَنْتُمْ ثَايا ئیوه أَنْشَأْتُمْ - شَجَرَتَهَا دار و درخته که یتن -پڼک هیناوه و دروستتان کردوه اَمَّ يان نَحْنُ ئیمه

الْمُنْشِئُونَ به دیه پښه ر و دروستکه رین (۷۲) نَحْنُ ئیمه لَجَعَلْنَاهَا کردمانه ته تَذَكَّرَ یادخه ره وهی وَمَتَاعًا و هوږی بۆ ږابویرین و سود وهرګرتن

لِلْمُقَرَّبِينَ بۆ گه روک و گه شتیاران (۷۳) فَسَبِّحْ جَا ته سبېح بکه بِاسْمِ به ناوی رَبِّكَ په روه ردیگارت که الْعَظِيمُ زور زور مه زنه (۷۴)

فَلَا أُقْسِمُ جَا سویند (نا) خوم بِمَوَاقِعَ به جیگاګانی النُّجُومِ ئه ستره کان (۷۵) وَإِنَّهُ و ئه وهش به راستی لَقَسْمٌ سویند و قه سه میکه

لَوْ تَعْلَمُونَ ئه گهر بزاندن عَظِيمٌ زور مه زنه (۷۶) إِنَّهُ به دنیایي ئه و لَقُرْآنٌ قورئانیکی کَرِیمٌ زور به خشنده به پږ و به پږیه (۷۷) فِي له

کتابِ نوسرا وکیتابیکی مَنُونِ شاردراوه و پاریزراوه (۷۸) لَا يَمْسُهُ دَستِ پیناکه‌وئ (و پی ناگ) إِلَّا جگه له

المَطْهُرُونَ زور پاک و پاکراوان (۷۹) تَنْزِيلُ دابه‌زانراوی مِّنْ له رَبِّ په‌روه‌ردگاری الْعَالَمِينَ جیهانیانش (۸۰) أَفَبِهَذَا تَیا بهو

الحَدِيثِ قسانه أَنْتُمْ ثِيوه مَذْهَبُونَ بروانه‌که‌ر ن ودوورویی ده‌که‌ن (۸۱) وَتَجْعَلُونَ واده‌که‌ن (به‌رامبه‌ر)

رَزَقَكَ رزق و رۆزی (خودا بۆ) ثِيوه أَنْتُمْ هه‌ر ئه‌وه‌یه ئیوه تَكْذِبُونَ برواناکه‌ن و به‌درۆی داده‌نتین (۸۲) فَلَوْلَا ئه‌گه‌ر وانه‌بوایه إِذَا کاتِ

بَلَغَتْ گه‌یشه الْخَلْقُومَ گه‌روو (رۆحی که‌سه‌که‌ی له‌سه‌ره‌مه‌رگه) (۸۳) وَأَنْتُمْ و ئیوه‌ش حِينَئِذٍ ئه‌وکاته‌ی تَنْظُرُونَ سه‌یره‌ده‌که‌ن (۸۴)

وَنَحْنُ و ئیمه أَقْرَبُ نَزِیکترین إِلَیْهِ لَیْ مِنْکُمْ له‌نگۆ وَلَکِنْ به‌لام لَا تُبْصِرُونَ ئیوه‌ نابین (۸۵) فَلَوْلَا إِنْ کُنْتُمْ ئه‌گه‌ر ئیوه‌ وانه‌بوا

غَیْرَ مَدِیْنَةٍ لَیْسَراو و به‌ندکراو -نه‌بوان (۸۶) تَرْجِعُونَهَا ده‌یگه‌ر نه‌وه إِنْ ئه‌گه‌ر کُنْتُمْ ئیوه- صَادِقِينَ راستگو(-بووبن) (۸۷)

فَأَمَّا إِنْ كَانَ جَا ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌و- مِّنْ له الْمُقَرَّبِينَ نَزِیککراوان -بیت (۸۸) فَرَوْحٌ ئه‌وه‌ فینکی وفه‌راحی و خوْشی و کامه‌رانی رَاحه‌ت

وَرَيَّحَانٌ و ره‌یحان و ئیسراحه‌تی وَجَنَّتْ و به‌هه‌شتی نَعِیمٍ پَر ناز و نِعمه‌ت (۸۹) وَأَمَّا هه‌رچی إِنْ ئه‌گه‌ر كَانَ - مِّنْ له

أَصْحَابِ یار و یاوه‌رانی(ده‌سته‌و کۆمه‌لی) الْيَمِينِ راسته‌کان(-بوو) (۹۰) فَسَلَامٌ ئه‌وه‌ دروود و سه‌لامیک لَکَ له‌تۆ مِّنْ له

أَصْحَابِ یار و یاوه‌رانی(ده‌سته‌و کۆمه‌لی) الْيَمِينِ راسته‌کان (۹۱) وَأَمَّا هه‌رچی إِنْ ئه‌گه‌ر كَانَ - مِّنْ له الْمُكْذِبِينَ به‌درۆ دانه‌رو بۆ بروا

الضَّالِّينَ گومراکان -بیت (۹۲) قُتِلَ ئه‌وه‌ پيشوازی لیکردنی و میوانداری مِّنْ به حَمِيمٍ ئاگراویک (۹۳) وَتَصْلِيَةٌ وخرانه ناو فريدارانی بۆ ناو

حَمِيمٍ دۆزه‌خیک (۹۴) إِنْ به‌راستی هَذَا ئه‌وه هُوَ هه‌ر خوْی حَقٌّ - الْيَقِينِ یه‌قینی -راستی یه (۹۵) فَسَبِّحْ ئیتر ته‌سبیح بکه

بِاسْمِ به‌(هینانی) ناوی رَبِّكَ په‌روه‌ردگاری- الْعَظِيمِ مه‌زنی -خوْت (۹۶)